

Wat vliegt de tijd, verantwoording 3e kwartaal alweer.

De stand van zaken aangaande de kinderen.

De kinderen die aangekomen zijn 4 mei jl. daar gaat het prima mee, ze gaan bijna allemaal naar school en beginnen hun weg te vinden. Ook komt langzamerhand alles tot een einde wat betreft aanvragen van zoveel zaken als uitkering, toeslagen e.d. Gelukkig hebben we daarin voor velen hulp gekregen van lokale afdelingen van VWN, die hebben kortstondige hulp gegeven. Daarna is het weer aan ons.

We wachten nog met een dossier op toestemming, en met een dossier hebben we een negatieve beslissing gekregen. Een zeer vervelende wending aan een lang weg. Heel erg triest voor het kind die het treft. Gelukkig heeft de moeder het kind onder kunnen brengen op een veilige plek in India, echter de kosten die dat met zich meebrengt zijn elke maand weer een terugkerende post die moeilijk op te brengen is, echter het is je kind dus zal je doen wat nodig is. Als alle toestemmingen er zijn hopen we 10 kinderen te mogen begroeten.

Steeds meer wordt er een beroep op ons gedaan om te helpen als het gaat om kinderen in India, Nepal of Tibet. Vooral voor kinderen die geen toestemming krijgen naar Nederland te komen. Dit komt omdat heel vaak kinderen van familie, zus of broer worden opgevangen als hun eigen kinderen. Dit omdat zus of broer overleden is, echter hoe ga je dat bewijzen, documenten zijn er vaak niet en zijn ook niet altijd te verkrijgen. Jammer genoeg kunnen wij deze mensen financieel niet helpen. Omdat andere hulporganisaties nooit individueel helpen vallen deze mensen tussen wal en schip. En het valt steeds moeilijker te moeten uitleggen dat ook wij niet kunnen helpen. Het vinden van "pleegouders" in Nederland valt niet mee, alhoewel de kosten per kind gemiddeld op circa voor Tibet op €10,= per kind liggen en in India / Nepal gemiddeld op €20,= per kind.

Ook komen steeds meer Tibetanen tot ons die een negatieve beslissing hebben gekregen van de I.N.D., daar kan dan een andere procedure voor worden gestart, echter u raadt het al die kost €320.00 p.p. aan leges, en gelukkig is er een advocaat die zich het lot aantrekt en die rekent dan geen vergoeding.

Ook hebben we nog de nodige zaken lopen bij de I.N.D. aangaande andere kinderen waar we trachten zaken uit te leggen, zodat er alsnog een positief besluit komt. De kennis bij mensen die in AZC's helpen bij het invullen van papieren voor gezinshereniging is over Tibetanen miniem, en zo komen beslissingen die volgens ons onterecht zijn. Dit is in alle gevallen en proberen iets te veranderen, en garantie dat dit lukt is er niet bij.

De houding van de I.N.D. jegens Tibetanen is moeilijk.

Het ambtsbericht is nog niet veranderd, en wij zijn bezig "bewijzen" te zoeken wat er met Tibetanen gebeurd die terug gaan naar Tibet. Natuurlijk weten wij wat er gebeurd, echter tussen weten en bewijzen zit een wereld van verschil, en we trachten de politici wakker te maken en ons te steunen.

De cursus in Amsterdam elke 6 weken heeft heel waarschijnlijk een langere aanlooptijd nodig, de opkomst is niet geweldig, dit zullen we nog even de tijd gunnen. Het is hard nodig om mensen voor te lichten. In gevallen waar zo veel aan de hand is, verwijzen we door naar de SP hulpdienst, in Amsterdam werkt dat prima.

Onze dank daarvoor.

In Nederland moet je inburgeren en dat is goed, maar er gaat zoveel niet goed dat het telkens een gevecht is met regels, met ambtenaren om het gedaan te krijgen dat mensen op de plaats komen die goed voor hun is en hun toekomst. Het scholensysteem voor jonge Tibetanen is zo afhankelijk van de inzet van leraren, dat je uren bezig bent om een iemand op een goed pad te krijgen. Niet het kortzichtige en het standaard pakket, het inburgeren gooit kansen weg als de gemeente geen gebruik maakt van de mogelijkheden die er zijn en door de overheid aangegeven. Als jongeren ouder dan 18 standaard inburgeren gaat er talent verloren, talent dat even wat ruimte nodig heeft en begeleiding. Zo bied je namelijk een goed arbeidsperspectief waar iemand later zelfstandig zijn weg kan vinden. Een standaard oplossing aan inburgering doet dat niet, het is vaak afraffelen, het maken van portfolio's, het leren wat menige Nederlander onbelangrijk acht, staat boven aan. Kwaliteit is ver te zoeken, en dat is jammer. Er wordt niet gekeken naar wat iemand zou kunnen, maar men perst mensen in een standaard systeem waar velen niet fatsoenlijk uitkomen. Waarna ze na het inburgeren, nog werkeloos zijn en ze alsnog een of andere scholing moeten doen, het combineren van inburgeren en toekomstig arbeidsperspectief, daar zijn ze nog blind voor bij heel veel gemeentes.

Onze eerste stap naar een plan om samenwerking te zoeken met de Oeigoeren en de Falun Gong heeft dankzij Mona een zeer goede stap in de juiste richting gegaan.

Zie het verslag op onze site.

Tibetanen die de schulphulp verlening nodig hebben, het maatschappelijk werk, Begeleiding in de maatschappij gaat gewoon door. De bureaucratie ten voeten uit. Problemen met energiebedrijven ook daar kunnen we over mee praten. Allemaal zeer arbeidintensief, en je moet er engelen geduld voor hebben. De voorwaarden van ziektekostenverzekeringen, maken dat velen niet weten waar ze recht op hebben, en zo rond blijven lopen met klachten, en hun weg niet kunnen vinden. De onwetendheid maakt dat mensen zonder bril, steunzolen, zelfs zonder tanden rond lopen. Terwijl er wel voorzieningen zijn, als je weet waar je moet zijn. De discrepantie tussen hulpvraag en hulp aanbod is zo groot dat je verdrinkt.

Zij die hulp aanbieden denken vaak dat het voor de hulp vragende makkelijk is hen te vinden, maar niets is minder waar.

Het grootste probleem voor ons is het werven van fondsen we hebben er geen kaas van gegeten, en steeds loop je tegen dit probleem aan. Het is zo tijdrovend dat je er van gaat balen als je er aan moet beginnen.

De feestdagen staan voor de deur, en wij willen u vragen eens te denken aan onze mooie kleine en betaalbare cadeautjes in onze web shop, zo steun u ons en de Tibetanen die deze artikelen maken.